

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0084/2014

6.2.2014

RAPORT

Majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2014. aasta majanduskasvu analüüs
(2013/2157(INI))

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raportöör: Philippe De Backer

Arvamuse koostaja (*):
Angelika Werthmann

(*) Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 50

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS (*).....	11
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	15

(*) Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 50

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2014. aasta majanduskasvu analüüsi kohta (2013/2157(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti artiklit 136 koos artikli 121 lõikega 2,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1175/2011, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta¹,
- võttes arvesse nõukogu 8. novembri 2011. aasta direktiivi 2011/85/EL liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1174/2011 euroalal esineva ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse korrigeerimiseks võetavate täitemeetmete kohta³,
- võttes arvesse nõukogu 8. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1177/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta⁴,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1176/2011 makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta⁵,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1173/2011 eelarvejärelevalve tõhusa rakendamise kohta euroalal⁶,
- võttes arvesse oma 5. veebruari 2013. aasta resolutsiooni VKEde rahastamisvõimaluste parandamise kohta⁷,
- võttes arvesse komisjoni 6. detsembri 2012. aasta teatist „Tegevuskava maksupettuste ja maksudest kõrvalehoidumise vastase võitluse tõhustamiseks” (COM(2012)0722),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrust (EL) nr 473/2013 euroala liikmesriikide eelarvekavade seire ja hindamise ning nende

¹ ELT L 306, 23.11.2011, lk 12.

² ELT L 306, 23.11.2011, lk 41.

³ ELT L 306, 23.11.2011, lk 8.

⁴ ELT L 306, 23.11.2011, lk 33.

⁵ ELT L 306, 23.11.2011, lk 25.

⁶ ELT L 306, 23.11.2011, lk 1.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0036.

ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tagamise ühiste eeskirjade kohta¹,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrust (EL) nr 472/2013, millega tugevdatakse majanduse ja eelarve järelevalvet euroala liikmesriikide üle, millel on või võivad tekkida tõsised raskused finantsstabiilsuse tagamisel²,
 - võttes arvesse oma 23. oktoobri 2013. aasta resolutsiooni majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2013. aasta prioriteetide rakendamise kohta³,
 - võttes arvesse komisjoni 16. novembri 2013. aasta teatist 2014. aasta majanduskasvu analüüsi kohta (COM(2013)0800),
 - võttes arvesse oma 21. mai 2013. aasta resolutsiooni maksupettuste, maksudest kõrvalehoidumise ja maksuparadiiside vastase võitluse kohta⁴,
 - võttes arvesse oma 12. detsembri 2013. aasta resolutsiooni nõudmise kohta kehtestada ELis mõõdetavad ja siduvad kohustused maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimisega võitlemiseks⁵,
 - võttes arvesse oma 12. detsembri 2013. aasta resolutsiooni Euroopa Ülemkogu 19.–20. detsembri 2013. aasta kohtumise ettevalmistuste kohta⁶,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni arvamust (A7-0084/2014),
- A. arvestades, et komisjoni viimane sügisel tehtud prognoos näitab SKP reaalkasvu aeglast taastumist euroalas, mis peaks 2014. aastal jõudma 1,1%-ni, töötuse oodatavat langust ning inflatsiooni jäämist märgatavalt alla 2%;
- B. arvestades, et tärkava turumajandusega riikide majanduskasv pidurdub, kuid see on jätkuvalt tugev USAs ja positiivne Jaapanis;
- C. arvestades, et 20.–22. jaanuaril 2014. aastal toimus Euroopa Parlamendi kõrgetasemeline kohtumine riikide parlamentide liikmetega (Euroopa parlamentaarse nädala raames), eesmärgiga arutada 2014. aasta majanduskasvu analüüsi ning üldisi majanduspoliitilisi kasvu ja töökohtadega seonduvaid eesmärke, et võtta suuremal määral arvesse poliitikameetmete tulemuslikkust ja võimalikku kanduvat mõju ELis;
- D. arvestades, et komisjon tunnistab, et enamik strateegia „Euroopa 2020” eesmärke jääb ka kõige optimistlikumate stsenaariumite korral täitmata;
- E. arvestades, et parlament avaldas heameelt majandamisraamistiku tugevdamise osana

¹ ELT L 140, 27.5.2013, lk 11.

² ELT L 140, 27.5.2013, lk 1.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0447.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0205.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0593.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0597.

lähenemise ja konkurentsivõime rahastamisvahendi kasutuselevõtmise üle;

1. märgib, et ELi majandus on elavnemas, kuid on endiselt habras; rõhutab, et vaja on majanduskasvu toetavat eelarve konsolideerimist ning et pingutuste tegemist tuleb jätkata, et ühelt poolt tagada kooskõla praeguse majanduse juhtimise raamistikuga ning teiselt poolt saavutada keskpikas ja pikas perspektiivis jätkusuutlikum kasv ja rohkem töökohti;
2. peab kiiduväärseks, et tunnistatakse vajadust majanduskasvu toetava eelarve konsolideerimise järele; nõuab tungival, et komisjon kannaks selle prioriteedi üle liikmesriikidele, sealhulgas kohanemisprogrammiga liikmesriikidele ja kogu ELile esitatavatesse konkreetsetesse soovitustesse, nii et need ei käsitleks ainult eelarve konsolideerimist, vaid ka struktuurireforme, mis toovad kaasa tegeliku, jätkusuutliku ja sotsiaalselt tasakaalus majanduskasvu, suurema konkurentsivõime ja lähenemise;
3. märgib, et riigivõlakirjade intressimäärade erinevust laiendamine on mitmes liikmesriigis oluliselt eelarve manööverdamisruumi vähendanud; samuti märgib, et Euroopa Keskpanga rahapoliitika on aidanud vähendada riigivõlakirjade intressimäärade erinevusi; märgib, et Euroopa Keskpank jätkab prognoosimise abil kõnealuse poliitika järgimist lühikeses ja keskpikas perspektiivis ning aitab seega kaasa jõulisemale majanduskasvule;
4. märgib, et komisjon kontrollib strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide täitmist riiklikul ja ELi tasandil riigipõhistes soovitustes ning jälgib niiviisi tähelepanelikumalt tööhõivet, teadus- ja arendustegevust, haridust, vaesust, taastuvaid energiaallikaid ja heitkoguste vähendamist käsitlevaid eesmärke;
5. on arvamusel, et ELi majandusel tervikuna on vaja veelgi parandada kulupõhist ja muud konkurentsivõimet maailmamajanduses, eelkõige toote- ja teenusteturul konkurentsi suurendades, et parandada tootlikkust, ressursitõhusust ja alandada hindu, ning hoides tööjõukulud tootlusega vastavuses ja tagades, et vähendatakse makromajanduslikku sisemist tasakaalustamatust;
6. tunneb heameelt, et tõsiseid raskusi kogenud liikmesriigid on läbi viinud jõulisi struktuurireforme; ergutab neid liikmesriike oma jõupingutusi jätkama; juhib tähelepanu asjaolule, et struktuurireformide nimel tehtavaid jõupingutusi tuleb otsustavalt jätkata ja jälgida, et tagada reformide tulemuslikkus ja liikuda edusammudega edasi; ergutab selliste struktuurireformi kavade vastuvõtmist ja rakendamist, millega edendatakse lähenemist ja konkurentsivõimet riigi ja Euroopa tasandil ning suurendatakse jätkusuutlikku majanduskasvu ja tööhõivet; toonitab, kui oluline on programmide ja süsteemide kiire ja tulemuslik rakendamine töötusega, eriti noorte töötusega võitlemiseks;
7. rõhutab, et oluline on alustada või jätkata sidusate ja jätkusuutlike struktuurireformide protsessi keskpika ja pikaajalise stabiilsuse nimel; toonitab, et EL ei saa võistelda ainult üldkulude või tööjõukulude alusel, vaid peab investeerima rohkem teadus-, innovatsiooni- ja arendustegevusse, haridusse, oskustesse ja ressursitõhususse nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil;
8. kordab, et nõuab lähenemissuuniseid käsitleva õigusakti vastuvõtmist tavapärase seadusandliku menetluse raames, et kehtestada kindlaks ajaks väga piiratud arv kõige kiireloomulisemate reformimeetmete eesmärke, ning kordab oma nõuet, et liikmesriigid

tagaksid riiklike reformiprogrammide tuginemise eespool nimetatud lähenemissuunistele ning et neid kontrolliks komisjon; palub liikmesriikidel võtta kohustuseks oma riiklikud reformiprogrammid täiel määral ellu viia; teeb selle põhjal ettepaneku, et liikmesriigid võiksid ELi institutsioonidega astuda lähendamisele suunatud partnerlusse, mis võiks hõlmata reformimise tingimuslikku rahastamist; kordab, et sellise tugevama majandusliku koostööga peaks kaasnema stiimulipõhine finantsmehhanism; on seisukohal, et igasugune täiendav rahastus või vahendid, näiteks solidaarsusmehhanism, peavad olema ELi eelarve lahutamatu osa, kuid olema väljaspool kokkulepitud mitmeaastase finantsraamistiku piirmäärasid;

9. on mures euroala liikmesriikide üldise era- ja avaliku sektori võlakoormuse pärast; juhib tähelepanu asjaolule, et EL peab minema kaugemale ülemäärasel võlatasemel ja ressursitarbimisel põhinevast kasvumudelist;
10. palub liikmesriikidel seepärast majanduspoliitikat ja reforme kavandades pöörata erilist tähelepanu sellele, millist mõju need avaldavad noorele eurooplaste põlvkonnale ja tulevastele põlvkondadele, et mitte võtta noortelt kohe alguses ära nende tulevikuväljavaateid; rõhutab, et töötuse ja eeskätt noorte töötuse pikaajaliste mõjudega võitlemiseks on vaja rohkem pingutada;
11. tunnustab neid liikmesriikide ametiasutusi, kes on edukalt rakendanud makromajanduslikke kohandamisprogramme ja finantssektori programme;
12. juhib tähelepanu asjaolule, et finantsabiprogrammide edu tagamiseks on vaja solidaarsust ja tingimuslikkust, tugevat vastutustunnet ja tahet reforme ellu viia; nõuab siiski tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid viiksid finantsabi ja troika ajutise süsteemi parandatud õigusliku struktuuri alla, mis vastaks ELi majanduse juhtimise raamistikule ja ühenduse õigusele, tagades niiviisi demokraatliku vastutuse;
13. rõhutab asjaolu, et majandus- ja rahaliit (EMU) pole kaugeltki lõpule viidud, ning tuletab komisjonile meelde tema kohustusi ja lubadusi suurendada majanduskasvu, majanduslikku lähenemist ning parandada ELi konkurentsivõimet; on veendunud, et seda oleks kõige parem saavutada siis, kui komisjon esitaks veel ettepanekuid EMU lõpuleviimise kohta vastavalt tema tiheda ja toimiva EMU loomise tegevuskavas esitatud suunistele; märgib, et EMU lõpuleviimine peaks põhinema ühenduse meetodil;
14. tunnustab ELi uue ja läbivaadatud finantsmääruse edu finantskriisist ülesaamisel; märgib, et pangandusliidu kolme samba lõpuleviimine ja uute eeskirjade kehtestamine pankade kapitalinõuete kohta aitab taastada usalduse Euroopa pangandussektori vastupanuvõime vastu;
15. väljendab heameelt komisjoni avalduse üle, et 2014. aasta majanduskasvu analüüsi peamine eesmärk on saavutada jätkusuutlik, arukas ja kaasav majanduskasv ja konkurentsivõime, mis omakorda toob kaasa töökohtade loomise;
16. nõustub komisjoniga, et liikmesriigid peavad seadma eesmärgiks majanduskasvu toetava eelarve konsolideerimise; kutsub liikmesriike üles lihtsustama maksusüsteeme, vähendama maksusid ja sotsiaalkindlustusmaksleid, eriti väikeste ja keskmiste sissetulekute puhul, ning maksustama tööjõu asemel tarbimist ja keskkonda kahjustavat

tegevust, et ergutada kasvu, erainvesteeringuid ja töökohtade loomist, tõhustada konsolideerimiseks tehtavaid jõupingutusi ning suurendada investeeringuid haridusse, teadus- ja arendustegevusse ning aktiivsesse tööturupoliitikasse;

17. julgustab liikmesriike jätkama kohanemisprogrammi raames majanduskasvu toetavate ja jätkusuutlike struktuurireformide rakendamist või neid rakendama, tõhustades samal ajal pingutusi strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamiseks; tunneb muret, et ülemäärase eelarvepuudujäägi või jooksevkonto defitsiidiga liikmesriikides puudub konkreetsete reformide suhtes vastutustunne; peab vajalikuks, et kõikidele majanduskasvu, tööhõive ja strateegiliste investeeringute stimuleerimiseks aastateks 2014–2020 ette nähtud fondide, eriti Euroopa noorte tööhõive algatuse suhtes, kohaldataks lisaks nende fondide viivitamatult väljajagamisele ettemaksu põhimõtet;
18. rõhutab, kui oluline on jälgida ja rakendada riigipõhiseid soovitusi, mitmepoolset järelevalvet, kogemuste ja parimate tavade vahetamist ja vastastikkust hindamist kui vahendit, millega ergutada arutelu ja vastastikust survet, pakkudes sel viisil suunda, mis aitab reformidele vajalikku hoogu anda ja neid heaks kiita;
19. juhib taas kord tähelepanu asjaolule, et kui puuduvad auahned reformid, millega tõhustada Euroopa riikide majanduse konkurentsivõimet ning tagada sotsiaalkindlustussüsteemide ja tervishoiusüsteemide jätkusuutlikkus, asetab see ülemäärase koorma tulevaste põlvkondade õlgadele; juhib samuti tähelepanu asjaolule, kui oluline on parandada liigset eelarvepuudujääki ja jooksevkonto puudujääki;
20. juhib taas tähelepanu asjaolule, et suveräänseid ja finantseerimisasutusi iseloomustab väikese majanduskasvu tingimustes püsiv haavatavus;
21. rõhutab, et struktuurireforme peavad täiendama pikaajalisemad investeeringud haridusse, teadusse, innovatsiooni ja säästvasse energiasse; on arvamusel, et avaliku ja erasektori partnerlusi võib pidada vahenditeks, mille abil edendada investeeringuid ning saavutada arukas ja jätkusuutlik majanduskasv, ning mis täiendavad avaliku sektori investeerimisprogramme;
22. nõuab, et jõulisemaks võitlemiseks maksudest kõrvalehoidmise vastu võetaks komisjoni põhjaliku tegevuskava alusel tugevamaid ja järjepidevamaid meetmeid; nõuab, et komisjon lisaks strateegiasse „Euroopa 2020” reaalsed ja mõõdetavad eesmärgid;
23. rõhutab, et raske juurdepääs rahastamisele, eriti VKEde puhul, on üks suuremaid majanduskasvu pärssivaid tegureid ELis; on veendunud, et vaja on rohkem alternatiive pankadepoolsele rahastamisele, parandades kapitali tõhusat eraldamist kapitaliturgude kaudu, ergutades pikaajalisi investeeringuid ning kasutades täielikult ära ELi uusi innovatiivseid rahastamisvahendeid, mis on kavandatud toetama VKEde juurdepääsu kapitaliturgudele; usub, et pangandusliidu lõpuleviimine peaks parandama juurdepääsu rahalistele vahenditele ning loob võrdsed võimalused VKEde juurdepääsuks rahastusele; toonitab vajadust piirata veelgi halduskoormust väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate puhul ning võtta regulatiivsete süsteemide väljatöötamisel järjepidevalt arvesse proportsionaalsuse põhimõtet; on seisukohal, et Euroopa Investeerimispank (EIP) võib täita veel aktiivsemat rolli rahastamisvahendite reaalmajandusele kättesaadavaks tegemisel; on seisukohal, et viimaste ülemkogude ajal tehtud ettepanekud EIP rahastamise

kohta, eelkõige VKEde rahastamise ettepanekud, võivad olla ja peaksid olema veelgi ambitsioonikamad;

24. rõhutab taas, kui tähtis on ELi majanduskasvu jaoks ühtse turu lõpuleviimine; on veendunud, et liikmesriigid ja komisjon ei täida oma lubadust viia ühtne turg lõpule;
25. rõhutab asjaolu, et ELi majanduskasvu takistavad hästi toimiva ühtse tööturu puudumine ning jätkusuutliku lähenemisviisi puudumine sisserändele; juhib tähelepanu makromajanduslikele eelistele, mida liikmesriigid saavad oma tööturgude uuendamisest, ning julgustab komisjoni ja liikmesriike kaaluma erimeetmeid eduka tööturupoliitika tõhustamiseks, mis põhineb töötajate vabal liikumisel, võrdsetel võimalustel ning ühiskonna ülespoole ühtlustumise põhimõttel ning ajakohasel, piisaval ja kaasaval sisserändepoliitikal nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil;
26. palub komisjonil parlamendile selgitada, milliseid konkreetseid meetmeid ta kavatses võtta, et edendada suurema ja jätkusuutliku majanduskasvu ja tugevdatud konkurentsivõime eesmärke, ning need saavutada;
27. on veendunud, et iga-aastane majanduskasvu analüüs tervikuna ei ole piisavalt üksikasjalik ega paku vahendeid eesmärkide saavutamiseks;
28. võtab teadmiseks häiremehhanismi aruande; võtab teadmiseks ELi majanduse sisemise tasakaalutuse järkjärgulise vähenemise; juhib tähelepanu ka välisele tasakaalustamatusele, sh väga suurele väliskaubanduse ülejäägile ning ekspordi turuosa murettekitavale vähenemisele enamikus liikmesriikides;
29. märgib, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse eesmärk on hoida ära halvasti kavandatud riikliku poliitika negatiivse mõju kandumine teistesse euroala liikmesriikidesse; tunneb muret, et komisjon ei võta tulemustabeli tõlgendamisel piisavalt arvesse asjaolu, et euroala ja sinna kuuluvad liikmesriigid on üksteisest sõltuvad ja avatud majandused;
30. võtab teadmiseks komisjoni hinnangu, mille kohaselt olulist makromajanduslikku tasakaalustamatust korrigeeritakse; juhib tähelepanu asjaolule, et selleks, et veelgi tugevdada ELi üldist konkurentsivõimet, peab komisjon vaatama liikmesriigi jooksevkonto defitsiiti ülejäänud euroalaga võrreldes;
31. on mures, et suurem osa liikmesriike kaotab ülemaailmselt endiselt turuosa ning neil on suur negatiivne rahvusvaheline netoinvesteeringu positsioon; peab kahetsusväärseks, et vaatamata Euroopa Parlamendi korduvatele taotlustele ei ole makromajandusliku tasakaalustamatuse tulemustabelisse lisatud veel muid konkurentsivõimet suuresti mõjutavaid olulisi näitajaid, näiteks ühiku kapitalikulused;
32. tunneb jätkuvalt muret, et ülemäärast erasektori võlataset ei ole õnnestunud vähendada; toonitab, et see ei ole oluline mitte ainult finantsstabiilsuse seisukohast, vaid piirab ka ELi kasvupotentsiaali;
33. rõhutab, et ikka veel erakordselt madalad intressimäärad kogu intressikõveral on Euroopa kodanikele murettekitavad eraviisilise säästmise ja pensionikogumise seisukohast;

34. võtab teadmiseks komisjoni esimese hinnangu, mille komisjon liikmesriikide eelarvekavadele andis; toonitab, et eelarvekavade uurimine aitab parandada mitmepoolset järelevalvet ja jälgida liikmesriikide eelarveolukorda;
35. tunneb muret, et ainult kaks liikmesriiki saavutasid oma keskpika perspektiivi eesmärgi; kutsub liikmesriike üles jätkama ja vajadusel tugevdama pingutuste tegemist, kuna eesmärki mitte saavutanud liikmesriikides on vajalik majanduskasvu toetav konsolideerimine;
36. rõhutab, et Euroopa poolaasta ei tohi mitte mingil tingimusel ohustada riikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi eesõigusi; rõhutab asjaolu, et ELi ja riikide pädevused peaksid olema selgelt eraldatud ning et liidu tasandil on aruandluskohustus Euroopa Parlamendi ees; nõuab tungivalt, et komisjon tagaks Euroopa Parlamendi asjakohase ametliku kaasatuse Euroopa poolaasta protsessi kõikides etappides eesmärgiga suurendada otsuste demokraatlikku õiguspärasust;
37. rõhutab vajadust tugevdada euroala toimimise oluliste elementide (nt Euroopa stabiilsusmehhanism, eurorühma otsused ning finantsabiprogrammide järelevalve ja hinnangud) demokraatlikku vastutust riikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi ees; palub komisjonil koostada ja avaldada sisemised järelehinnaangud oma soovitude ja kolmikuse osalemise kohta;
38. tuletab meelde, et finantsturgude killustumine väljendub lisaks rahastamisvahendite suuremale maksumusele rahastamisvahendite puuduses, eriti VKEde jaoks, ning et see on paljude liikmesriikide peamine probleem; on seisukohal, et EKP peaks jätkama aktiivsema osa täitmist killustatuse vähendamise eesmärgil, ning on arvamisel, et EIP saab veelgi edendada VKEde rahastamist, ettevõtlust, ekspordi ja innovatsiooni, mis on majanduse elavdamiseks hädavajalik;

ELi eelarve

39. märgib, et 2014. aasta majanduskasvu analüüs erineb väga vähe 2013. aasta analüüsist; väljendab seetõttu veel kord kahetsust, et komisjon ei ole esitanud uusi ettepanekuid selle kohta, milline võib olla ELi eelarve roll majanduskasvu ergutamisel ja töökohtade loomisel, et saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid;
40. peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole esitanud parlamendile põhjalikku aruannet 2012. aasta juunis kokkulepitud majanduskasvu ja töökohtade loomise pakti rakendamise kohta;
41. kutsub komisjoni üles esitama korrapäraselt ajakohastatud tulemustabelit uute programmide rakendamise kohta, mis võimaldab võrrelda liikmesriike, et eelarvepädevad asutused saaksid teha ilmsete suundumuste taustal teadlikumaid otsuseid kulutuste prioriteetide kohta;
42. rõhutab, et maksekohustuste assigneeringute madal tase ja jäik maksete ülemmäär on ELi eelarve puhul jätkuvalt tõsiseks probleemiks, millel on eriti negatiivsed tagajärjed majanduse elavdamise jaoks, sest hilinenud maksed on kahjulikud eelkõige otseste abisaajate jaoks; rõhutab ka seda, et nimetatud maksete madal tase ELi 2014. aasta

eelarves on täielikult vastuolus kaas-seadusandjate poolt kokku lepitud meetmetega, mille eesmärk on tõsta ajutiselt ELi kaasrahastamise määra ühise juhtimise alla kuuluvate ELi programmide puhul liikmesriikides, kellel on või võivad tekkida tõsised raskused finantsstabiilsusega; tuleb meelde vajadust tagada eelarve täitmist silmas pidades maksete korrapärane areng, et vältida täitmata kulukohustuste mis tahes ebatavalist ülekandumist 2015. aasta eelarvesse ning kasutada sellega seoses vajaduse korral mitmeaastase finantsraamistiku määruses sisalduvaid erinevaid paindlikkuse mehhanisme; kavatab jätkata maksete üldise olukorra põhjalikku jälgimist, eriti seoses väga suure maksete kogusummaga, mida on vaja eelmise mitmeaastase finantsraamistiku programmide lõpuleviimiseks;

43. väljendab veel kord kahetsust, et liikmesriigid peavad jätkuvalt makseid ELi eelarvesse kohandamisabinõuks nende konsolideerimispüüdlustele, mis omakorda toob kaasa ELi eelarvest tehtavate maksete mahu vähenemise; palub komisjonil liikmesriikide eelarvekavade hindamisel võtta seda korduvalt esinevat ohtlikku suundumust täielikult arvesse ning esitada konkreetseid meetmeid selle peatamiseks;
44. tuleb meelde oma seisukohta, et liikmesriikide eelarveseisundit saab kergendada uue omavahendite süsteemiga liidu eelarve rahastamiseks, millega vähendatakse rahvamajanduse kogutulust sõltuvaid sissemakseid, võimaldades liikmesriikidel teha teoks konsolideerimispüüdlused, seadmata ohtu ELi rahastamist, et toetada investeerimist majanduse elavdamise ja reformimeetmetesse; rõhutab seetõttu tähtsust, mida ta omistab uuele omavahendite kõrgetasemelisele rühmale, kes peaks aitama ELi rahastamist põhjalikult reformida;
45. rõhutab, et tugevam majanduslik koordineerimine peaks olema tihedalt seotud stiimulitel põhineva mehhanismiga; on seisukohal, et täiendavad rahalised vahendid või instrumendid, nagu solidaarsusmehhanism, peaksid olema ELi eelarve lahutamatu osa, kuid seda üle kokkulepitud mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärade;
46. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Euroopa Keskpangale.

23.1.2014

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS (*)

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2014. aasta majanduskasvu analüüsi kohta
(2013/2157(INI))

Arvamuse koostaja (*): Angelika Werthmann

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et 2014. aasta majanduskasvu analüüs erineb väga vähe 2013. aasta analüüsist; väljendab seetõttu veel kord kahetsust, et komisjon ei ole esitanud uusi ettepanekuid selle kohta, milline võib olla ELi eelarve roll majanduskasvu ergutamisel ja töökohtade loomisel, et saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid;
2. rõhutab, et iga-aastane majanduskasvu analüüsiga (2014) käivitatakse 2014. aasta Euroopa poolaasta ehk järelevalvemehhanism, mis loodi selleks, et liikmesriigid hoiaksid oma eelarve- ja majanduspoliitika kooskõlas ELi tasandi kohustustega, mis on sätestatud stabiilsuse ja kasvu paktis, riigipõhistes soovitusetes ja strateegias „Euroopa 2020”;
3. peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole esitanud parlamendile põhjalikku aruannet 2012. aasta juunis kokkulepitud majanduskasvu ja töökohtade loomise pakti rakendamise kohta;
4. tuletab meelde uue mitmeaastase finantsraamistiku kehtima hakkamist 2014. aastal ning rõhutab vajadust uute programmide kiireks ja tõhusaks rakendamiseks nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil, et need programmid saaksid toetada majanduse taastamise protsessi; nõuab selliste programmide nagu Horisont 2020, ettevõtete konkurentsivõime ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate programmi ja Erasmus+ eriti kiiret rakendamist; rõhutab, et sellistel eelisjärjekorras rakendatavatel programmidel on

võimendav mõju ning sünergiline ja katalüütiline roll riikliku investeerimispoliitika suhtes;

5. tuletab meelde vajadust pöörata erilist tähelepanu eelisjärjekorras rakendatavate programmide kiirele, tõhusale ja nõuetekohasele rakendamisele, et tagada majanduskasv ja töökohtade loomine, eelkõige seoses noorte töötuse vastase võitlusega;
6. kutsub komisjoni üles esitama korrapäraselt ajakohastatud tulemustabelit uute programmide rakendamise kohta, mis võimaldab võrrelda liikmesriike, et eelarvepädevad asutused saaksid teha ilmsete suundumuste taustal teadlikumaid otsuseid kulutuste prioriteetide kohta;
7. kutsub liikmesriike üles kasutama täiel määral ära Euroopa Investeerimispannga pakutud lisarahastamisvõimalusi ning uue 2014. aasta jaanuaris käivitavat väikese ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKE) algatuse ja selliste uute innovatiivsete rahastamisvahendite nagu projektivõlakirjade võimalusi;
8. rõhutab, et maksekohustuste assigneeringute madal tase ja jäik maksete ülemmäär on ELi eelarve puhul jätkuvalt tõsiseks probleemiks, millel on eriti negatiivsed tagajärjed majanduse elavdamisele, sest hilinevad maksed on kahjulikud eelkõige otseste abisaajate jaoks; rõhutab ka seda, et nimetatud maksete madal tase ELi 2014. aasta eelarves on täielikult vastuolus kaas-seadusandjate poolt kokku lepitud meetmetega, mille eesmärk on tõsta ajutiselt ELi kaasrahastamise määra ühise juhtimise alla kuuluvate ELi programmide puhul liikmesriikides, kellel on või võivad tekkida tõsised raskused finantsstabiilsusega; tuletab meelde vajadust tagada eelarve täitmist silmas pidades maksete korrapärane areng, et vältida täitmata kulukohustuste mis tahes ebataavalist ülekandumist 2015. aasta eelarvesse ning kasutada sellega seoses vajaduse korral mitmeaastase finantsraamistiku määruises sisalduvaid erinevaid paindlikkuse mehhanisme; kavatses jätkata maksete üldise olukorra põhjalikku jälgimist, eriti seoses väga suure maksete kogusummaga, mida on vaja eelmise mitmeaastase finantsraamistiku programmide lõpuleviimiseks;
9. väljendab veel kord kahetsust, et liikmesriigid peavad jätkuvalt makseid ELi eelarvesse kohandamisabinõuks nende konsolideerimispuudlustele, mis omakorda toob kaasa ELi eelarvest tehtavate maksete mahu vähenemise; palub komisjonil liikmesriikide eelarvekavade hindamisel võtta seda korduvalt esinevat ohtlikku suundumust täielikult arvesse ning esitada konkreetseid meetmeid selle peatamiseks;
10. tuletab meelde oma seisukohta, et liikmesriikide eelarveseisundit saab kergendada uue omavahendite süsteemiga liidu eelarve rahastamiseks, millega vähendatakse rahvamajanduse kogutulust sõltuvaid sissemakseid, võimaldades liikmesriikidel teha teoks konsolideerimispuudlused, seadmata ohtu ELi rahastamist, et toetada investeerimist majanduse elavdamise ja reformimeetmetesse; rõhutab seetõttu tähtsust, mida ta omistab uuele omavahendite kõrgetasemelisele rühmale, kes peaks aitama ELi rahastamist põhjalikult reformida;
11. taunib asjaolu, et viimastel aastatel ei ole tõelise majandus- ja rahaliidu teemalises arutelus tehtud tegelikke edusamme ja kinnitab oma veendumust, et Euroopa poolaasta saab olla edukas ainult juhul, kui seda toetab ühenduse meetod, millesse on nõuetekohaselt kaasatud liikmesriikide parlamendid;

12. rõhutab, et tugevam majanduslik koordineerimine peaks olema tihedalt seotud stiimulitel põhineva mehhanismiga; on seisukohal, et täiendavad rahalised vahendid või instrumendid, nagu solidaarsusmehhanism, peaksid olema ELi eelarve lahutamatu osa, kuid seda üle kokkulepitud mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärade;
13. on veendunud, et Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide tugev osalus on aidanud suurendada Euroopa poolaasta ja majanduse juhtimise üldist demokratiseerumist; on sellele vaatamata seisukohal, et parlamentaarset kontrolli tuleb veelgi tõhustada, et anda poolaasta raamistikus tehtud otsustele, mis mõjutavad otseselt Euroopa kodanike elu, vajalik demokraatlik legitiimsus ja vastutus.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	22.1.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 25 -: 1 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Richard Ashworth, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, Isabelle Durant, José Manuel Fernandes, Věra Flasarová, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, George Lyon, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Andrej Plenković, Dominique Riquet, László Surján, Helga Trüpel, Oleg Valjalo, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Maria Da Graça Carvalho, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	30.1.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 36 -: 0 0: 5
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marino Baldini, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Syed Kamall, Wolf Klinz, Werner Langen, Astrid Lulling, Ivana Maletić, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Marlene Mizzi, Sławomir Nitrás, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Pablo Zalba Bidegain
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Thijs Berman, Fabrizio Bertot, Zdravka Bušić, Philippe De Backer, Herbert Dorfmann, Thomas Mann, Andreas Schwab, Catherine Stihler